

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی <p>صاحب‌امتیاز:مهرداد بذریاش مدیرمسئول:محمد آخوندی سردبیر:رضا شکیبایی</p> <p>نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر* کوچه سعید، پلاک ۹</p> <p>روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۳۲ تحریریه:۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۳۷۳۲ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲</p> <p>سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir</p> <p>چاپ:شرکت رواق روشن مهر</p>
--

افق	
<div><div><div><div><div></div></div></div><div>اذان ظهر: ۱۱:۵۵</div><div>غروب آفتاب: ۱۷:۵۴</div></div></div>	
<div><div><div><div><div></div></div></div><div>اذان مغرب: ۱۸:۱۲</div><div>نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۱۳</div></div></div>	
<div><div><div><div><div></div></div></div><div>اذان صبح فردا: ۴:۳۳</div><div>طلوع آفتاب: ۵:۵۶</div></div></div>	
کلام نور	
<p>کسی که در کوچکی تحصیل علم نکند در بزرگی تقدم اجتماعی نخواهد داشت.</p> <p>حضرت علی^ع</p>	

یادداشت روز
<p>آقای صدام! عذر می‌خواهیم</p>

ادامه از صفحه اول

ولو آنکه آن اشتباه، توسط خود شما فرمانده جنگ صورت گرفته باشد - می‌دانید و می‌دانیم صورت گرفت-ا زه‌ای از اعتقاد ما به فریضه «ما در جنگ برای ذراهی، نادم و پشیمان نیستیم» خللی وارد نخواهد کرد. تمام!

آقای فرمانده جنگ! نگه دارید- حرمت جنگ را، سال ۸۸ که حرمت رای ملت را نگه نداشتید، حداقل احترام خون بچه‌های این ملت را نگه دارید و این همه پشت سر جنگ، غیبت نکنید. سال ۸۸ که حرمت انتخابات را نگه نداشتید، لاقال حرمت آنچه را روزی خود فرمانده آن بوده‌اید نگه دارید. سال ۸۸ که حرمت صندوق‌های رای را نگه نداشتید؛ یعنی برای تاپوت شهدا هم ارزشی قائل نیستید بد که مدار BBC جنگ را تحلیل می‌کنید؟! آقای فرمانده جنگ! ناظر بر جنگ، دشمن متجاوز را باید زده صدام را، آمریکای حامی جلاذ بغداد را، انگلیس خبیث را. تا این مجموعه دشمن هست، سپاه را نمی‌زنند! ارتش را نمی‌زنند! خودی را نمی‌زنند! بسیجی را نمی‌زنند! جگر گوشه ملت را نمی‌زنند! سردار و سرباز را نمی‌زنند! آقای فرمانده جنگ! علی‌القاعده، این شما هستید که باید این نکت را گوشزد کنید اما عیبی ندارد با جای جامع‌الی، من از قسول آن عزیز گرامی می‌نویسم که؛ «فی‌الحال، صدام در بغداد نیست اما حاج قاسم سلیمانی هست.» و این رخداد مهم، به یمن وجود جنگ رخ داده است. همچنانکه به یمن وجود جنگ، دشمن فقط خواب حمله به ایران اسلامی را می‌بیند. وقتی امن و امان و آرامش و امنیت هنوز دارد نان جنگ را می‌خورد، چه خصلت خسته‌ه جنگ، آنهم به سیاق رسانه انگلیسی! آقای فرمانده جنگ! بدای از شما، دوستان بدکلام‌تان هستند که گاه جوری از جنگ سخن می‌گویند گنگه ما باید برویم و صدام را از قبر بیرون بیاوریم و از او بابت ۸ سال دفاع‌مان در برابر تجاوزش عذرخواهی کنیم؛ از این همه شگفتی، شگفتا! به‌راستی آیا ما صدام را تحریک به جنگ کردیم؟! و شگفتا از شما فرمانده جنگ که در برابر آنچه باید موضع بگیرید نمی‌گیرید اما در عوض، سپاه را بلداید بلاد بلد رسانه رویه پیر زیندا! آقای فرمانده جنگ! اگر بعضی دوستان دلسوز، نگدی به سبب عدم دقت، ناپخته‌اند پایان جنگ را نمی‌کنند، از آن بدتر، دوستان شما هستند که گیر کرده‌اند در همان شروع جنگ! آقای فرمانده جنگ! ۸ سال جنگ اقتدر برای امام، مقدس بود که در ماجرای آن شیخ سادهلوح (کلاما از آن شیوخ سادهلوح- حضرت روح‌الله، مدام با سیاست سه‌هصد، جلو می‌آمد، الا آنجا که علیه جنگ هم رجز خوانده شد. دیگر اینجا کوتاه نیامد خمینی و دیدیم که نیامد و حق جنگ را گرفت‌ا و محکم هم گرفت‌ا، چه می‌نویسم که روح خدا، سراسر خشم شد، نه، اشتباه نشود. خمینی هم درست مثل دوکوهه، درست مثل راوی فتح، در درست مثل ما، جنگ را دوست نداشت، بلکه جمع باصفای بسیجی‌ها را دوست می‌داشت. جمع شهدا را، و آرزومند آن عرصه‌ای بود که در آن کرامات باطنی انسان‌ها بروز یابد. و که چه متفاوت است «روایت فتح» با آنچه BBC از جنگ به خود ما می‌دهد. آقای فرمانده جنگ! فرمانده باید بر قلب‌ها حکومت کند. بشنوا! این صدای حکومت «سید شهیدان اهل قلم» است بر قلب ما. آری! صدبله فراتر از «روایت»، رسما دارد «حکومت» می‌کند مرتضای آوینی بر این دل‌های بی‌قرا؛ «خداحافظ دوکوهه! ما می‌دانیم تو از گوهان روز حشسری و بسر آنچه ما بوده‌ایم شهادت خواهی داد. تو ما را می‌شناخت‌ای و از رازدار خلوت ما بوده‌ای. این همه مغموم میشں دوکوهه! امام رفت اما راه او باقی است. بدر نیست آن روز که روح تو عالم را تسخیر کند و نام تو و خاک تو و پرچم‌های، مظهر عدالت‌خواهی شود. دوکوهه! آیا دوست داری که یادگان یاران امام مهدی(عج) نیز باشی؟ پس منتظر باش…»

■ **قاب روز**

گریه و زاری م.ه در دادگاه رسیدگی به اتهاماتش!

■ **وبگاه**

درباره گفتمان عادل فردوسی‌پور در ۹۰

- لیلی محسنی**

گفتمان از آن مفاهیمی است که اغلب تلقی نادرستی از آن وجود دارد و نابجا به‌کار برده می‌شود. گفتمان را می‌توان «بازنشر و تأثیر گفته اعم از بیان و متن در جامعه» دانست. یعنی کسی حرفی یا تعبیری یا مفهومی را بگوید یا بنویسد و دیگران آن را بازگو کنند، درباره‌اش حرف بزنند و گفتار و رفتار و بینش‌شان را تحت تأثیر آن تنظیم کنند

برخی شخصیت‌ها، دانشگاه‌ها، اندیشکده‌ها یا حتی برنامه‌های تلویزیونی «گفتمان‌ساز» هستند یعنی گفته‌هایشان، در جامعه موضوع بحث می‌شود. گفتمان می‌تواند در سطح فرایر بین‌المللی، ملی، بخشی، استانی، صنعتی و… تولید شود.

در سال‌های اخیر برنامه تلویزیونی ۹۰ در حوزه فوتبال و گاهی فراتر از آن، به روشنی «گفتمان‌ساز» بوده است به طوری که محتوای برنامه ۹۰ حداقل دوشنبه‌ها در بسیاری از سایت‌ها نقل می‌شود، در طول هفته درباره‌اش می‌نویسند و در برخی موارد، تصمیم‌های کلان فوتبال و حتی ورزش کشور تحت تأثیر آن قرار می‌گیرد.

تحلیل گفتمان برنامه‌ای بااین همه تأثیر، شاید کار ساده‌ای نباشد اما تامل در مفاهیم کلثونی ارائه شده در برنامه ۹۰ نشان می‌دهد:
۱- برنامه ۹۰ به حاشیه‌ها و بیجان‌های فوتبال بشدت اهمیت می‌دهد و مجری آن به روشنی در بزرگنمایی حاشیه‌ها و دعوا نداشتن بین چهره‌ها تلاش می‌کند.

۲- یکی از مفاهیم کلثونی در گفتمان برنامه ۹۰، تعصب از دایره عناصر موثر در تصمیم‌گیری‌های دفاع می‌کند حتی اگر از نظر نتیجه در فوتبال، وضع خوب نباشد باشد. در گفتمان عادل فردوسی‌پور، تعصب و غیرت جایی ندارد و این مفاهیم یکسره به فراموشی سپرده یا انکار می‌شود و در نتیجه، در فدراسیونی که به کل فاقد گفتمان است، غیرت و تعصب از دایره عناصر موثر در تصمیم‌گیری‌های مهم، محو شده است. تیسیم امید ایران، نتایج افتضاحی مقابل تیم‌های ضعیف می‌گیرد اما تک کسی هم نمی‌گزد. انگار نه انگار!

۳- یکی دیگر از مفاهیم کلیدی در گفتمان برنامه ۹۰، تعلق خاطر به مظاهر و زررق و برق فرهنگ غربی است. عادل فردوسی‌پور کلمات انگلیسی را از خود انگلیسی‌ها هم انگلیسی‌تر تلفظ می‌کند و با استفاده از استعداد بیان خود، عباراتی مثل بلوهوریزتنه را چنان سریع و بانمک تلفظ می‌کند که قند در دل نوجوان ایرانی پای تلویزیون آب می‌شود. در فرهنگ و رسانه‌های غربی، سلبریتی‌ها جایگاه ویژه‌ای دارند. عادل فردوسی‌پور هم باکی ندارد که حین گزارش فوتبال، گوشه‌های هم به چشم و ابرو و تیپ بازیگران یا مربیان بزند. به‌خاطر آوردید گزارش‌های جام جهانی ۲۰۱۲ را که قطور قربن صدقه جنتلمنی «یواخیم لسو» می‌رفت

یا به‌خاطر آوردید با لحن کنایه‌مدارش در گزارش قرعه‌کشی جام‌جهانی ۲۰۱۴، چه بلایی بر سر «هاشم بیکزاده» بیچاره - که چهره تو دل برویی ندارد- آورد.

تعلق خاطر به ارزش‌های غربی در گفتمان برنامه ۹۰ حتی از «فن‌سالاری» هم جایگاه بالاتری دارد. مجید جلالی یکی از فن‌سالارترین چهره‌های فوتبال ایران است و از این نظر در گفتمان برنامه ۹۰

صفحهٔ آشپز

شنبه ۵ مهر ۱۳۹۳

ابوهوا		
اراک	۲۷/ ۱۸	زنجان ۲۸/ ۱۲
اردبیل	۱۶/ ۱۲	ساری ۲۹/ ۲۱
آرومیه	۲۹/ ۱۲	سمنان ۲۹/ ۲۱
اصفهان	۲۳/ ۱۵	سنندج ۳۳/ ۱۳
اهواز	۴۲/ ۲۶	شیراز ۳۵/ ۱۹
ایلام	۳۳/ ۱۳	شهرکرد ۳۰/ ۹
بجنورد	۲۸/ ۱۳	قزوین ۳۰/ ۱۴
بیرجند	۳۵/ ۱۶	قم ۲۳/ ۱۸
بندرعباس	۳۷/ ۲۷	کرج ۳۱/ ۱۸
بوشهر	۳۸/ ۲۹	کرمان ۳۴/ ۱۷
بوموسی	۳۴/ ۲۹	کرمانشاه ۳۳/ ۱۳
تبریز	۲۹/ ۱۶	گرگان ۳۰/ ۲۱
تهران	۲۲/ ۲۱	مشهد ۲۹/ ۱۴
خرم‌آباد	۳۵/ ۱۵	همدان ۳۱/ ۱۳
رشت	۳۶/ ۲۱	یاسوج ۳۲/ ۱۴
زاهدان	۳۵/ ۱۹	یزد ۳۶/ ۲۲

تقویم تاریخ
<p>رحلت فقیهه و مرجع کبیر آیتالله «سید عبدالله شیرازی» زعیم حوزه علمیه مشهد (۱۳۶۲ ش)</p> <p>ایتالله سیدعبدالله شیرازی</p>

در سال ۱۳۲۰ ش (۱۳۰۹ ق) در بیت علم و فضیلت در شیراز به دنیا آمد. ایشان در ۲۱ سالگی به همراه پدر بزرگوار خود به دلیل مبارزات ضد استعماری انگلیس به مدت شش ماه از شیراز تبعید شد و پس از بازگشت، به تحصیل و تدریس ادامه داد. آیتالله شیرازی سپس برای تکمیل تحصیلات خود، در سال ۱۳۹۴ ش به نجف اشرف رفت و در حلقه درس حضرات آیات: آقا ضیاءالدین عراقی، سیدابوالحسن اصفهانی و میرزای نائینی شاگردی نمود. این عالم ربانی پس از اقامت سسیزده ساله در نجف اشرف و اخذ درجه اجتهاد، به زادگاه خود، شیراز، بازگشت و به احیای حوزه علمیه شیراز همت گماشت. ایشان مبارزات سیاسی خود را پس از بازگشت از نجف ادامه داد و مخالفت رسمی و علنی خویش را با حکومت رضاشاه پهلوی اعلام کرد. آیتالله شیرازی در این راه متحمل سختی‌های فراوانی شده، ضمن بی‌حرمتی به ایشان، این عالم نستوه را به زندان کشاندند. پس از ماجرای کشف حجاب و کشتار خونین مسجد گوهرشاد به دستور رضاخا،ن آیتالله شیرازی به طور مخفیانه نجف اشرف شده و این اقامت، چهل سال به طول انجامید. ده سال پایانی عمر معظم له در مشهد گذشت و حضور ایشان، حوزه این شهر را رونقی دوباره بخشید. آیتالله شیرازی همچنین نهضت اسلامی مردم ایران به رهبری امام خمینی نیز، همواره پشتیبانی خود را اعلام داشته و در آگاه سازی افکار مردم مشهد، نقش مهمی ایفا نمود. آیتالله شیرازی آثار و بناهای فراوانی به جای مانده که تاسیس مدارس، کتابخانه‌ها، مساجد و… در شهرهای مختلف از آن جمله‌اند. همچنین عمده‌الکتاب‌ب الائمة و الشیعه و ذخیره الصالحین از جمله کتاب این عالم آگاه می‌باشند. آیتالله سیدعبدالله شیرازی سرانجام در پنجم مهرماه ۱۳۶۲ ش برابر با اول محرم ۱۴۰۵ ق در ۹۳ سالگی به سوی معبود شافت و پس از تشییع با شکوه، در حرم حرم منور امام رضاع) به خاک سپرده شد.

■ **آغاز عملیات بزرگ ثامن‌الامنه و شکست حصر آبادان (۱۳۶۰ ش)**

به فرمان امام خمینی(ره)، رزمندگان دلیر اسلام، در عملیاتی سریع و هماهنگ علیه مواضع ارتش اشغالگر عراق موفق به شکست حلقه محاصره شهر آبادان شدند. این شهر از ابتدای جنگ تحمیلی حدود یک سال، در محاصره نیروهای نظامی عراق بود و به خاطر وجود استحکامات متعدد دشمن، شکست محاصره آن بسیار دشوار به نظر می‌رسید اما رزمندگان اسلام در عملیات ثامن‌الامنه با رشادت، این محاصره را شکستند و اولین پیروزی بزرگ خود را در جنگ به ثبت رساندند. عملیات بزرگ ثامن‌الامنه با رمز نورانی «حصر منن الله و فتح قریب» در جبهه جنوب و شمال آبادان در شرق رود کارون در وسعت ۱۵۰ کیلومتر مربع از ۵ مهر ۱۳۶۰، با هدف شکست حصر آبادان و با همکاری ارتش و سپاه انجام شد. بدین ترتیب اولین همکاری سپاه و ارتش در این عملیات بود و در مقیاس وسیع به منته ظهور رسید و تحقق یافت. نتایج عملیات بزرگ ثامن‌الامنه: تلفات نیروی انسانی دشمن: ۱۸۰۰ نفر اسیر، ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ نفر کشته و زخمی، آرزادسی ۱۵۰ کیلومترمربع از خاک میهن اسلامی شامل ۲ جاده استراتژیک اهواز- آبادان، ماهشهر- آبادان و خروج عملیات آبادان از محاصره، تجهیزات و امکانات، تانک و نفربر: ۹۰ دستگاه انهدامی و ۱۶۰ دستگاه افتنامی، خودرو: ۱۰۰ دستگاه انهدامی و ۱۵۰ دستگاه افتنامی و…

■ **آغاز به کار اولین راه‌آهن جهان در انگلستان (۱۸۲۵م)**

نخستین راه‌های ریلی با ریل‌های چوبی ساخته می‌شد و واگن‌های اسبی روی آنها حرکت می‌کرد. در قسرون ۱۷ و ۱۸ میلادی این قطارها برای حمل زغال سنگ و سنگ معدن به کار می‌رفت. در قرن هجدهم که مسترکان انگلیسی، فرانسوی و آمریکایی مشغول آزمایش لکوموتیوهای بخار شدند، ریل‌های چدنی جایگزین ریل‌های چوبی شد. استفاده از ریل‌های چدنی، دامنه به کارگیری راه‌آهن را به کارهای غیرمعدنی نیز کشانید. با کشف نیروی بخار، نخستین راه‌آهن برای حمل مسافر و کالا که با نیروی بخار کار می‌کرد در ۲۷ سپتامبر سال ۱۸۲۵م انگلستان به کار افتاد. راه‌آهن به سرعت در اروپا رواج یافت و کشورهای گوناگون از آن بهره بردند. راه‌آهن در حال حاضر یکی از راه‌های اصلی حمل و نقل کالا و مسافر است که سهم عمده‌ای در این جابه‌جایی دارد.

■ **سلام وطن**

پیامک: ۳۰۰۰۸۸ / تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ **با آرزوی موفقیت در رشته‌های باقیمانده ورزشی، نتایج ایران در این دوره از مسابقات چندان دلچسپ نبوده و بویژه حذف ناپاورانه تیم ملی امید در همان دور مقدماتی آن هم با نتیجه فاجعه‌بار نشان می‌دهد فوتبال پایه در کشور ما دچار مشکلات عدیده‌ای است که در اینچئون خود را نشان داد. چند هفته قبل هم که تیم ملی فوتبال نوجوانان حذف شد. جودو هم که شکست بدی خورد و دیگر حتی در آسیا هم یک مدال برنز نمی‌گیرد. چه کسی باید جوگویی نتایج این روزهای ورزش باشد. وزارت ورزش در بخش جوانان که هیچ کاری نکرد و بیشتر عملکردش معطوف به ورزش بود. در ورزش هم غیر از والیبال و کشتی که آن هم در سال‌های قبل برنامهریزی‌اش انجام شده بود، موفقیتی نداریم**

■ **حمل و نقل عمومی تهران** اگر چه خیلی بهتر از قبل شده و خدا را شکر هم اتوبوس‌های بهتری در حمل و نقل استفاده می‌شود و هم خطوط بی‌آرتی سرعت را خیلی مناسب کرده ولی همچنان از مشکل بزرگ شلوغی در ساعات مختلف رنج می‌برد که امیدواریم این مشکل آزاردهنده هم با مدیریت جهادی رفع شود.

جبارپور

■ **آتم آرزوست/ ۱۵۷**

معالجه قلب

- حجت‌الاسلام والمسلمین سیدسعید لواسانی**

قرآن در آیه دوم سوره مبارکه انفال مومنان حقیقی را حصر می‌کند در کسانی که قلبی بی‌بیمناک دارند. «**يُنْفَسُ الْمُؤْمِنُونَ اَلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ**» آیه ادامه دارد و ما فقط محل مشاهده بحث را

ذکر کردیم. «مومنان تنها کسانی هستند که هرگاه یاد خدا می‌کنند، قلبشان بی‌بیمناک می‌شود.» آیه شریفه مومن حقیقی را از روی قلبش معرفی می‌فرماید. ما که قلبی ترسان در برابر خدا نداریم، مومن مجازی هستیم و چون گرفتار نفاق عملی هم هستیم، به زبان می‌گوییم که از خدا می‌ترسیم اما قلبمان به دنیا توجه دارد و از آن اعراض نکرده تا یاد خدا کند. این قلب در تصرف نفس و شیطان است. در مقابل قرآن کریم درباره کسانی که به آخرت ایمان ندارند یعنی از حقیقت ایمان خارج هستند، آیه ۴۵ سوره مبارکه زمر می‌فرماید: «**وَإِذَا ذُكِرَ اللهُ وَخَذَ اَشْمَارَاتِ قُلُوبِ اَلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ إِذَا ذُكِرَ اَللّٰبِئِن مِّنْ دُونِهِ اِلٰهٌ مِّمَّنْ يَسْتَبْشِرُونَ**،» «و چون خدا به تنهایی یاد شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند، از آن بشدت ناراحت و بیزار می‌شوند، و چون کسانی غیر از او یاد شوند، بنگاه آنان شادمانی می‌کنند.» این آیه درباره کافر نازل شده است اما به مناقف و در بحث ما به کسانی که گرفتار نفاق عملی یا شرک پنهان هستند هم قابل تطبیق است. با خود خلوت کنیم، قلبمان را به مطالعه کنیم، وقتی یاد خدا می‌کنیم، دل‌مان باز می‌شود، با دلنگ می‌شویم؟ در مقابل وقتی یاد امور دنیوی، ثروت و قدرت می‌کنیم، شادمان می‌شویم یا ترسان؟ مومن اینگونه است که دل تنها با خدا شساد است، خدا سرور و شادمانی قلب مومن است. اما منافق را با خدا چکار؟ چرا ما از دعا فراری هستیم؟ چرا نماز شب بر ما خوشایند نیست؟ چرا نماز به قلب ما نمی‌چسبد؟ جز اینکه قلب ما وقتی یاد خدا می‌کنند، ناراحت و فراری می‌شویم و اگر منجز تر نشویم، حداقل دلنگت و خسته می‌شویم. قرآن و دعا و روضه دلمان را تنگ می‌کند، اما لودگی و مسخرگی شادمان‌مان می‌کند! توجه داشته باشید که بنده با طنز و خنده مخالف نیستیم، پیامبر ما همواره لبانی خندان داشتند و مزاح هم می‌فرمودند اما حرف چیز دیگری است که خواننده محترم به آن توجه دارد. در هر صورت مطالعه قلب به ما نشان می‌دهد که کجا قرار داریم، در دایره ایمانیم یا از آن خارج هستیم؟ آن وقت فرصت معالجه داریم تا عیوب خود را برطرف کنیم تا قلبمان با خدا باز شود. اشتباه نکنید، بیمناک بودن قلب از خدا به معنای ناراحتی و سختی نیست بلکه قلب را باز می‌کند و درون دارای بهجت معنوی می‌شود. برخلاف دنیازدگی است که قلب را از